

«Не шкодуй, моя мила мати...»

Хвильовий Микола

Не шкодуй, моя мила мати,
Що я степ рясний залишив —
Я говірку свою кострубату
Заплітаю в русявий кужіль¹.

Подивись в мої очі прозорі —
Журавлинії там ягідки:
Твоєму заповіту я вірний.
Як і завжди, вихревий, меткий.

Ледве ранок тремтячий, рожевий
Заголоти темряву підскоче,
Я, як сонце безкрайо веселе,
На завод положу свої очі.

Не шкодуй, моя мила мати,
Твоїм серцем я всіх наділив,
Подивися на ранок мій радо
Після грому і зоряних злив.

¹ Вичесаний для прядива льон.